

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Rannvá Gaard Fossaberg

EDMUND SOFUS JACOBSEN

Skilir ikki fót-bóltsniðurtúrar

– EG HALDI, TAÐ ER **LØGIÐ** AT SÍGGJA **RASKAR** MENN FÁA **NIÐURTÚR** Á FACEBOOK, TÍ EITT **ENSKT** ELLA **SPANSKT** LIÐ **TAPUR** Í FÓTBÓLTI. TAÐ SIGUR **EDMUND SOFUS JACOBSEN**, SUM BÝR Í **DANMARK**, HAR HANN **FÆST** VIÐ EITT **SINDUR** AV HVØRJUM

Starv?

Kreativa inntøku, luksus anarkist og kreativur hippie við nógvum sjálvboðum arbeiði fyri heimleys. Útbúgving: Skipsverkfrøðingur og skipsførari.

Hvat er tað besta við starvinum?

At fáast við menniskju, at læra nakað og at visuellisera dreymar. Sjálvboði arbeiði dámar mær væl, tí tey heimleysu eru erlig og geva nógvan kærleika. Tað kennist rættvíst at geva fólki nakað sum onki hava og uttan autoritet so lurta tey heimleysu betur.

Hvat ger teg í góðum lag?

Ein bláur himmal og fólk sum hava yvirskot at heilsa, smílast og tosa pent. Góðar samrøður vin vinir, langir dagar við ferð á og at sova væl um náttina. Erlic fólk og orginalar sum ikki ganga upp í status. Men at tosa í telefon við foreldur míni hevur størsta týðning.

A ella B-menniskja?

Meira A-menniskja við aldurin.

Hvørjar ítróttargreinar dámar tær og hví?

Øll rørsla góð og tað sosiala við at síggja stórar fót bóltsdystir er stuttligt. Annars haldi eg við ÍF og H71. Eg súkli sjálvur nógv dagliga á Amager, stýri Oldgirls hjá Smyril og sum nakað nýtt renni eg við við góðari vinkonu nakrar ferðir um vikuna. Eg trúgvi ikki so nógv uppá greinir og mannamálgjvur sum so. Kapping er ikki altíð ein fyrimunur fyri øll, tá t.d. børn eru við, tí tað setir fleiri uttanfyri. Eisini haldi eg tað vera løgið at síggja raskar menn fáa niðurtúr á Facebook tí eitt enskt ella spanskt lið tapur í fót bólti. Eg rann annars einaferð eitt ½ maratón uppá 1 tíma og 28 minuttir og eg havi prógv fyri tí.

Hvørjum tónleiki lurtar tú eftir?

Pu ha... tað broytist við árunum, ..Cream, Deep Purple, The Kinks, ymiskt føroyskt, Janis Joplin og Kris Kristofferson, men Elvis var mín allar fyrsta størna, tá eg var barn. Tónleikur er ein gleði fyri sálina.

Hvat er besta lag, sum er gjørt?

When A Blind Cries við Deep Purple er tað allar besta. Men eisini Rock n Roll Suicide hjá David Bowie og Forever Young hjá Alphaville eru sera góð orð og lög.

Hvussu eru tínir matvanar?

Broytandi líka frá leknum frokosti til føroyskan mat og eisini ymiskt kreativt heima til vinfólk og gestir. Havi júst fingið skerpið og grindalykkju úr Føroyum frá babba. Alt annað enn junk-food og kafé. Tá eg gjørdist heimleysur, lærði eg, at sunnur matur er lætt at skaffa sær í Keypmannahavn ókeypis ella sera bíliga.

Hvør er tín lívrættur?

Havtaska ella hávur við kokusmjólk og øðrum spennandi, sum eg sjálvur havi uppfundið umboð á einum trolara. Men føroyskur matur bæði mettar og smakkar betur enn nakað annað fjas, eg havi roynt. Mær dámar eisini sera væl eplamos við sterkum sinoppi og leyki.

Hvør er tín fyrmynd?

John Lennon, men eisini Anisette, Ulrik Vilbæk og onnur. Eg trúgvi ikki so nógv uppá viðfødd tallent, men meira uppá mynstur og vilja.

Hvat gert tú í frítíðini?

Renni á Amager Strand og eri saman við vinfólki og hugni um heimið hjá mær. Eg finni ofta uppá okkurt stuttligt og nýtt, kanska tí eg eri veðrur í stjórnutekni, og teir hava horn og nógva orku, teir stanga og ganga nýggjar leiðir.

Hvat dámar tær at ferðast í egnum landi?

Í Danmark er tað serliga norður og suður Sælland, har eg fari at fiska við einum góðum vinmanni. Men eg ferðist eisini í hugleiðingum og metaforiskt, til dømis tá eg longist til Føroya. Onkur segði, at tað er líkamikið hvar ein er í heiminum, bara mann er forelskaður.

Hvørjum hyggur tú at í sjónvarpinum?

Eg havi blakað kaðalin í skápið vegna kríggj, vánaligar journalistar og ov nógvar stereotýpir í heiminum. Men eg gjaldi dansk sjónvarpsavgjald enn. Besti gamlir filmar eg havi sæð eru Mytteri På Bounty við Marlon Brando og Doktor Zivago við Omar Sharif. Nýggir filmar eru The Dark Night við Heath Ledger og Training Day við Ethan Hawke.

Hvør bók liggur á náttborðinum?

TRO PÅ DIG SELV: Ulrik Wilbæk.

UMAFTUR AFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móðurmálsviðursløn 2012

Ljóðførið lívið

Lívið er eitt vaskibretti. Og vit eru rukkurnar.

So segði ein herfyri. Og eg eri ikki heilt ósamdur.

Hetta er eitt føroyskt orðatak burturav. Tí tað kann ikki umsetast til danskt, ikki beinleiðis, tí í Danmark eru ongar rukkur. Tí kann tað heldur ikki flytast aftur úr danskum til føroyskt sum alt annað. Tað er serføroyskt.

Lívið er eitt vaskibretti. Og vit eru rukkurnar.

Vaskibrettið er brúkt sum ljóðføri, meira fyrr enn nú, nú hava tónleikarar ráð at keypa sær eitt rættiligt ljóðføri og noyðast tí ikki at brúka húsarhaldsamboð at spæla uppá.

Spælt var upp á rukkurnar. Soleiðis er eisini við okkum rukkum í lívsins vaskibretti. Vit noyðast at spæla við, um so vilja tað ella ikki. Vit sleppa ikki altíð, verri enn so, at velja okkara egna leiklut og tóna.

Lívið er eitt spæl, siga summi. Tey lættlyntu og bjartskygdu, sum stýra uttan um øll skerini og altíð eru á rættari, beinari sjálvandi, kós, sum verður stillað hvørt ár.

Nógv brúka alt lívið til at hugsa um lívið. Hví tað er, hví tað er sum tað, hví tað ikki er okkurt heilt annað og betri. So nógv er sagt, so nógv er skrivað um lívið, at einki er eftir at leggja afturat. Men kortini verður lagt aftur við alla tíðina. Alt tað besta er longu sagt og skrivað. Nú er langt millum dupultu durasnapsharar á gáttini til tankasmiðjuna um lívið.

So er hitt lívið, tað næsta, tað eftir deyðan. Deyðin er bara hálvleikur. Dómarin leggur ævinleikan aftur at seinna hálvleiki. Hann endar ongantíð. Júst sum í fót bólti, tá liðið, tú heldur við, er á odda 1-0, og hitt liðið trýstir og trýstir og hevur hornaspark oman á hornaspark. Fýra minuttir lagdir afturat. Klokkan steðgar. 240 sekund vara øgiliga, øgiliga leingi, tá

soleiðis er statt. Framvegis 1-0 og aftur hornaspark. Lort, eitt gott hornaspark eisini. Soleiðis er ævinleikin, 3,34, 3,35, 3,36. Tað tekur bara tvey sekund at gera eitt mál. Upp á gólvið at mala og banna, hyggja út gjøgnum vindeygad, har gongur ein sorgleysur hundar og snoddar, nú eru hasir lorta fýra minuttirnir farnir. Tað tók næstan ein tíma, men teir spæla av. Hví floytar hann ikki av? Hví floytar hann ikki av? Hann segði sjálvur fýra minuttir, nú eru fýra minuttir og 22 sekund.

Og so, endiliga, endiliga. Dómarin lyftir báðar armar fram og brikslar tvær ferðir. Vit vunnu 1-0. Uppiborið? Tað kann gera tað sama.

Og lívið heldur fram í allar ævir, nøkunlunda óskalað.

Og nú er so hetta lagt aftur at øllum ódeyðiligum tankum um lívið, hetta lívið her. Tað ræður um at fáa so nógv burtur úr hesum lívinum, lívinum fyri deyðan, um so illa vil til, at einki er eftir deyðan kortini.

Tað er ov seint eftir deyðan at uppdaga, at einki er eftir deyðan. Frægast man vera sum í øllum øðrum lívsins viðurskiftum at binda um heilan fingur og ikki binda frið.

Summi halda seg vita so væl, at tey lova eitt annað lív, eitt lív eftir deyðan. Tað lívið er, sambært lyftinum, ævigt, so tað ræður bara um at doyggja sum skjótast og sleppa sær inn í ævinleikan og ongantíð doyggja aftur. Tú livir tvær ferðir og doyrt bara eina ferð.

Tað er eitt snilt býti. Seinna lívið er ikki nakað vaskibretti. Tað er ein harpa, og vit eru streingirnir.

Hvør er munurin? Tað veit eg ikki. Spyrr onkran trúboðara.

Sum málað stendur í brandstøðini í Keypmannahavn: Livet er so kort og man er så længe død.